

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

นับตั้งแต่วัยทารกเป็นต้นมา เด็กจะเริ่มมีความรู้สึกต่าง ๆ ต่อตัวเองและต่อคนอื่น ๆ ที่อยู่รอบ ๆ ตัวเด็ก เช่น บิดามารดา พี่สาวน้องสาวและพี่ชายน้องชายเป็นต้น การเปลี่ยนแปลงในเรื่องความเจริญเติบโตและพัฒนาการแต่ละด้าน จะปรากฏขึ้นต่อตัวเด็กอย่างต่อเนื่องกัน ตามปกติเด็ก ๆ จะมีความสงสัยและประหลาดใจต่อสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ ตัว และต่อความสัมพันธ์ที่มีกับบุคคลต่าง ๆ ที่เขาได้พบเห็นและอยู่ใกล้ชิดด้วย ในขณะที่เด็กเจริญเติบโตและมีวุฒิภาวะเพิ่มมากขึ้น ความสงสัยและประหลาดใจเหล่านี้ก็จะเพิ่มมากขึ้นเป็นเงาตามตัว โลกของเด็กก็จะกว้างขวางยิ่งขึ้นอีก การที่เด็กจะมีชีวิตอยู่อย่างมีความสุขและเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัวและสังคมนั้น จำเป็นเหลือเกินที่เด็กจะต้องเรียนรู้เพื่อทำความเข้าใจ ยอมรับและปฏิบัติตามให้เหมาะสมต่อสิ่งต่าง ๆ ที่ได้เกิดขึ้นแล้ว และกำลังจะเกิดขึ้นแก่ตัวเด็ก ยิ่งกว่านั้นเด็ก ๆ ยังจำเป็นต้องเรียนรู้ถึงการที่จะควบคุมความประพฤติหรือมารยาท รวมทั้งแรงผลักดันทางเพศของตนให้ออกไปในรูปที่ตัวเองพอใจและสังคมก็ยอมรับอีกด้วย ดังนั้นเพศศึกษาหรือการศึกษาชีวิตครอบครัวจึงเป็นสิ่งจำเป็นเช่นเดียวกับการศึกษาด้านอื่น ๆ เหมือนกัน และยิ่งนับวันแต่จะเพิ่มความสำคัญขึ้นไปเรื่อย ๆ เพราะการศึกษาชีวิตครอบครัว และเพศศึกษาย่อมเป็นกุญแจสำคัญซึ่งจะนำบุคคลให้ได้พบกับความสุข และความสำเร็จต่าง ๆ นานาในชีวิต และยังจะช่วยทำให้ครอบครัวมีความสมบูรณ์พูนสุข อันจะเป็นรากฐานที่มั่นคงและสำคัญยิ่งของสังคมสืบไป

สำหรับการสอนเพศศึกษา สุชาติ โสมประยูร^๑ กล่าวไว้ในหนังสือการสอน

^๑ สุชาติ โสมประยูร, การสอนสุขศึกษา (พระนคร : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๑๔), หน้า ๖๔.

สุขศึกษาว่า " การสอนเพศศึกษาเป็นเรื่องราวที่ไค้มีการถกเถียงและโต้แย้งกันมาเป็น
 เวลาช้านานแล้ว ผู้เขียนเชื่อว่าปัจจุบันนี้ถึงเวลาแล้วที่โรงเรียนต่าง ๆ ของเราทั้งใน
 ชั้นประถมและมัธยมศึกษา ควรจะไค้ริเริ่มจัดสอนเพศศึกษาขึ้น ที่เราเคยโต้แย้งหรือคัด
 คานกันเมื่อสมัย ๑๐ หรือ ๒๐ ปีมาแล้วนั้น ควรจะถือว่าเป็นเรื่องของอดีต ซึ่งในขณะ
 นั้นเพศศึกษาอาจยังไม่เหมาะสมกับสังคมของบ้านเมืองเราก็คงเป็นไค้ แต่ปัจจุบันนี้เหตุ
 การณ์ และสภาพการณ์ของบ้านเมืองไค้เปลี่ยนแปลงไปมาก จนเรามีอาจหลีกเลี่ยงการ
 สอนเรื่องเพศให้แกเด็กหรือเยาวชนไค้อีกต่อไปแล้ว " ทุกวันนี้เด็ก ๆ ไค้รับประสบการณ์
 ทางเพศศึกษาจากหลายแหล่งควยกันอย่างหลีกเลี่ยงไม่ไค้ สื่อมวลชนอันทันสมัยไค้นำเอา
 แนวความคิดและเรื่องราวต่าง ๆ มาสู่โลกของเด็ก และโลกของผู้ใหญ่เหมือนกันและพร้อม
 กันควย เช่นเราจะเห็นไค้วาทังโทรทัศน์ วิหุ ภาพยนตร์และหนังสือพิมพ์ก็ ต่างก็ไค้ดง
 ขาวเกี่ยวกับเรื่องเพศอยู่ตลอดเวลา ทั้งในรูปสารคดีและการบันเทิงเรีงรมย์ เด็ก ๆ
 จึงไค้เห็นภาพจูบกอดพลอครักระหว่างชายหนุ่มกับหญิงสาวจากโทรทัศน์ ภาพยนตร์ ไค้อ่าน
 และฟังเรื่องรักหรือตลกเกี่ยวกับความลับทางเพศจากรายการวิหุ จากบทความหรือ
 การ์ตูนในหน้าหนังสือพิมพ์อยู่เสมอ รวมทั้งหนังสือในท้องตลาด ทำให้เด็กไค้รับประสบ-
 การณ์ทางเพศศึกษาที่ผิดบ้างถูกบ้าง และไค้บ้างไม่ไค้บ้างปะปนกันไปหมด จนบางครั้งเด็ก
 เองเกิดความข้องควยใจ สงสัยและไม่แนไค้จวอะไรคือสิ่งที่ถูกอะไรคือสิ่งที่ผิด และอะไร
 เชื่อไค้อะไรเชื่อไม่ไค้ เป็นสิ่งที่แน่นอนว่าประสบการณ์เหล่านี้จะสะสมและเพิ่มมากขึ้น
 เรือย ๆ จนในที่สุดเมื่อมีมากพอที่จะระบายออกมาในรูปต่าง ๆ กัน ถ้าระบายในทางคิ
 คิไป ถ้าระบายในทางไม่คิไม่ถูกคองก็จะกลายเป็นเรื่องเสียหายเกิดเหตุร้ายหรืออาชญา-
 กรรมทางเพศขึ้น เช่นตัวอย่างในปัจจุบันคิคืออาชญากรรมทางเพศนับว่าเป็นภัยร้ายแรงอย่าง
 หนึ่งของสังคมไทย ซึ่งจะพบไค้จากชาววิหุ หนังสือพิมพ์เป็นประจำ ในระยะที่มีการ
 ไขกฏอัยการศึกครั้งล่าสุด (พ.ศ. ๒๕๑๔ ถึง ๒๕๑๕) คิคืออาชญากรรมที่ร้ายแรงซึ่งถูก
 พิจารณาโทษชั้นประหารชีวิตส่วนมากเป็นคิที่เกี่ยวกับเรื่องความผิดทางเพศ และจาก
 สถิติของสภาวิจัยแห่งชาติ ^๒ คิคืออาชญากรรมในรอบ ๑๗ ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. ๒๔๙๐ ถึง

^๒ สภาวิจัยแห่งชาติ, รายงานการวิจัยเรื่องความผิดเกี่ยวกับทางเพศ พ.ศ.
๒๕๐๘ (พระนคร : โรงพิมพ์สำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี, ๒๕๐๘) หน้า ๘๐.

พ.ศ. ๒๕๐๖) จำนวนคดีอาชญากรรมทางเพศสูงขึ้นมาก กล่าวคือเพิ่มจากอัตรา ๔๔๘ ต่อประชากรแสนคน เป็นอัตรา ๑,๔๓๔ ต่อประชากรแสนคน เมื่อเปรียบเทียบ กับคดีอื่นนอกจากคดีความผิดฐานลักทรัพย์ และความผิดต่อร่างกายแล้ว สถิติคดีความ ผิดทางเพศสูงกว่าคดีอื่น ๆ ทั้งหมด ซึ่งจากผลการประชุมทางวิชาการประจำปีของ นิติศาสตร์สมาคมแห่งประเทศไทย เมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ชี้ให้เห็นว่าจาก สถิติในรอบปี พ.ศ. ๒๕๑๓ พบว่าคดีเกี่ยวกับการข่มขืนในเขตกรุงเทพมหานคร เฉลี่ยแล้ว วันละประมาณ ๑ ราย อายุผู้ถูกข่มขืนอยู่ในระหว่าง ๑๗ ถึง ๒๐ ปี ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่ จะมีภูมิลำเนาอยู่ทางจังหวัดที่เขามาทำงานทำในกรุงเทพมหานคร และคนพวกนี้ก็เป็น พวกที่มีพื้นฐานการศึกษาต่ำ ในตอนท้ายของการประชุมได้มีการอภิปราย เสนอแนะวิธีการแก้ไข ปัญหาที่เกิดขึ้นตามที่โคกลาวมาข้างต้น ว่าสมควรอย่างยิ่งที่จะจัดให้มีการเรียนการสอน เพศศึกษาขึ้นในโรงเรียน เพื่อให้เด็กมีความรู้และมีทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับเรื่องเพศตาม สมควร เด็กจะได้มีโอกาสปฏิบัติตน ปองกันตนเองได้อย่างถูกต้อง ที่ประชุมโคกลาว เน้นว่า เรื่องเพศเป็นเรื่องธรรมชาติไม่ใช่เรื่องที่น่าอับอาย การให้ความรู้ที่ถูกต้อง และเหมาะสมกับวัยย่อมจะให้คุณมากกว่าโทษ ในเรื่องเพศ เจอรัล ลูคัส^๓ (Gerald Lucas) โคกลาวไว้ว่า " ปัจจุบันเรื่องเพศกำลังแทรกซึมเข้าไปใน วรรณคดี และแผ่ขยายออกไปอย่างกว้างขวาง จะเห็นตัวอย่างได้จากภาพยนตร์ นิตยสาร วารสาร หนังสือพิมพ์รายวัน ฯลฯ และผู้ใหญ่มักจะไต่ถามเด็กพูดคุยกันอย่างเสรีในสิ่งที่ ผู้ใหญ่ห้าม การพูดคุยอย่างอิสระเสรีเกินไปบางครั้งก็อาจเป็นอันตรายได้ ถ้าไม่ใช่สิ่ง ที่เกี่ยวกับความรู้ที่ถูกต้อง " ดังนั้น ลูคัสจึงได้พยายามเสนอแนะวิธีการแก้ไข ปัญหาโดย ให้เด็กได้รับการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องเพศอย่างถูกต้อง การสอนเพศศึกษาจะช่วยเตรียม เด็กให้พร้อมที่จะเผชิญปัญหาชีวิตครองเรือน เรื่อง สุขอนามัยส่วนตัว รวมไปถึงเรื่องยุ่งยาก สลับซับซ้อนที่เกี่ยวกับทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและปัญหาทางด้านศีลธรรมจรรยา ควบ

^๓Gerald Lucas, " Sex Education Today," The Magazine of the World Health Organization, U.S.A. (July - August 1969), pp. 31 - 7.

เฟรดเคอริค เอช ไคแลนเคอร์ (Frederick H. Kilander) ได้สนับสนุนให้การสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาควยเหตุผลดังนี้

๑. แมวว่าเรื่องเพศจะไม่ใช่ปัญหาสำคัญสำหรับเด็กในวันนี้ก็ตาม แต่จากจุดมุ่งหมายข้อหนึ่งในการจัดหลักสูตรเพศศึกษา ก็เพื่อเตรียมตัวเด็กไว้สำหรับเหตุการณ์ที่จะพบในวันข้างหน้า

๒. บางครั้งเด็กอาจจะได้รับความรู้เรื่องเพศ ซึ่งมีแนวความคิดหรือทัศนคติที่ผิดมาจากแหล่งความรู้ที่ไม่เป็นที่น่าพอใจ

๓. เด็กในวัยนี้พร้อมที่จะเรียนรู้เรื่องเพศได้อย่างเป็นเรื่องธรรมดา"

เนื่องจากปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศต่างๆที่มีอยู่ในสังคมไทยมาโดยตลอด และโรงเรียนก็มีส่วนเกี่ยวข้องกับการให้การศึกษอบรมในเรื่องความประพฤติต่างๆของเด็กอยู่ด้วย ดังนั้นเมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๑ จึงได้มีคณะกรรมการอบรมวัฒนธรรมทางจิตใจสำหรับเด็ก สำนักวัฒนธรรมทางจิตใจ สภาวัฒนธรรมแห่งชาติ และไคเสนอรายงานชั้นต้นชื่อ แนวการสอนเพศศึกษา โดยกล่าวถึงวิธีดำเนินการสอนเพศศึกษาในแตรระดับ ตั้งแต่ชั้นอนุบาลจนถึงชั้นเตรียมอุดมศึกษา และได้เน้นเรื่องการจัดโรงเรียน การอบรมนักเรียนรวมทั้งการสอนของครู เนื่องจากมีปัญหาและอุปสรรคบางประการ เช่นในเรื่องหลักสูตร เนื้อหา และครูผู้สอน โรงเรียนต่างๆทั้งในระดับประถมและมัธยมศึกษาจึงยังไม่ได้ใช้แนวการสอนฉบับนี้

Frederick H. Kilander, Sex Education in the Schools

(London: Macmillan, 1970), p.51.

คณะอนุกรรมการ สำนักวัฒนธรรมทางจิตใจ สภาวัฒนธรรมแห่งชาติ, แนวการสอนเพศศึกษา (พระนคร โรงพิมพ์ไทยเชชม, ๒๕๐๑), หน้า ก.

ในเรื่องการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนระดับต่าง ๆ ประสพ รัตนากร^๖ ได้กล่าวไว้ในหนังสือชีวิตครอบครัวถึงเรื่องเพศว่า " เรื่องเพศเป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องอย่างสำคัญกับจิตใจของคนเรากันตั้งแต่เด็กจนถึงวัยชราทีเดียว การศึกษาเรื่องเพศภายในขอบเขตของอายุจึง เป็นสิ่งที่น่าจะพิจารณาเพราะ ถ้าเราเห็นเรื่องนี้เป็นธรรมดาเสียบ้าง ก็จะช่วยให้เผชิญกับชีวิตตามธรรมชาติได้อย่างปกติ ตัวอย่างเช่น เด็กอนุบาลก็ให้รู้แต่เพียงว่าการป้องกันและรักษาอนามัยของอวัยวะเพศควรปฏิบัติอย่างไร ส่วนเด็กโตขึ้นไปก็ให้รู้เรื่องราวการปฏิบัติตนเมื่อมีประจำเดือน นอกจากนี้ก็ให้ความรู้ในเรื่องภาคปฏิบัติเกี่ยวกับการให้เกียรติกันระหว่างเพศ สิ่งเหล่านี้จะช่วยให้คนเราอยู่ในโลกด้วยความผาสุกยิ่งขึ้น " การสอนเพศศึกษานี้ในปัจจุบันนับว่าเป็นปัญหาต่อการจัดการศึกษาในทุกระดับ ไม่ว่าจะเป็นระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา โดยเฉพาะในระดับประถมศึกษานั้นนับว่าเป็นกรณีโต้แย้งเป็นอย่างมาก ครูผู้สอนและผู้บริหารการศึกษาในระดับประถมศึกษา ก็ยังไม่มี ความแน่ใจในเรื่องการจัดสอนเพศศึกษานี้อยู่

เนื่องจากปัญหาและเหตุผลตามที่กล่าวมาแล้วนี้ ผู้วิจัยจึงมีความมุ่งหมายที่จะศึกษาความคิดเห็นของครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่มีต่อการสอนเพศศึกษา เพราะว่าครูใหญ่เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการเป็นครู และเข้าใจเรื่องการศึกษาในโรงเรียนดี อีกทั้งครูใหญ่ในโรงเรียนขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นผู้รับผิดชอบในการให้การศึกษาแก่เด็กมากถึงร้อยละ ๘๐ ของจำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาทั้งหมดที่มีในประเทศไทย การสำรวจความคิดเห็นที่มีต่อการสอนเพศศึกษาของครูใหญ่ ครูน้อย ที่สอนอยู่ในระดับต่าง ๆ ได้มีการทำวิจัยกันมาบ้างแล้ว แต่ผู้วิจัยเห็นว่าการศึกษาความคิดเห็นของครูใหญ่ในโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดครั้งนี้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการจัดทำหลักสูตร และโครงการสอนของ-

^๖ ประสพ รัตนากร, ชีวิตครอบครัว (พระนคร : โรงพิมพ์กิติยบรรณ, ๒๕๐๑), หน้า ๖.

โรงเรียน จากเหตุผลของท่านครูทั้งหลายที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยเห็นควยและสนับสนุนความคิดเห็นทั้งหมดที่กล่าวมา กล่าวคือควรที่จะจัดสอนเพศศึกษาให้กับเด็กอย่างช้าที่สุด เริ่มจากชั้นประถมศึกษาตอนต้น ไม่ใช่จะไปเริ่มเอาเมื่อตอนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เพราะจะเป็นการเริ่มตอนที่ช้าเกินไป และไม่สนองความต้องการของเด็ก ทั้งนี้เพราะเหตุว่าเด็กทุกคนเกิดมาพร้อมกับเพศและมีความต้องการในทางเพศ แต่ทว่าความต้องการนั้น มีความแตกต่างกันตามวัย และการเจริญเติบโตของเด็ก เมื่อเป็นเช่นนี้เราน่าจะให้ความรู้เรื่องเพศเพื่อสนองความต้องการ ตั้งแต่เมื่อเด็กเริ่มเข้าเรียนในชั้นประถมศึกษาตอนต้นเรื่อยไป โดยให้ความรู้ไปที่ละเอียดละออน้อย อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับวัย

ความมุ่งหมายในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายที่จะศึกษาความคิดเห็นของครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด (โรงเรียนประชาบาล) จำนวน ๓๕๐ คน (จังหวัดละ ๕ คน) ที่มีต่อการสอนเพศศึกษา ดังต่อไปนี้

๑. ศึกษาความคิดเห็นของครูใหญ่ ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาโดยส่วนรวม
๒. ศึกษาความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของครูใหญ่ ที่มีวุฒิต่างกัน
๓. ศึกษาความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของครูใหญ่ ที่มีประสบการณ์ในการเป็นครูต่างกัน

สมมติฐานของการค้นคว้าและวิจัย

๑. ครูใหญ่ที่มีวุฒิต่างกัน จะมีความคิดเห็นต่อการสอนเพศศึกษาแตกต่างกัน

๒. ครูใหญ่ที่มีประสบการณ์ในการเป็นครูต่างกัน จะมีความคิดเห็นต่อการสอนเพศศึกษาแตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

๑. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษา (โรงเรียนประชาบาล) ในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด จำนวน ๓๕๐ คน (จังหวัดละ ๕ คน) ครูใหญ่จำนวนทั้งหมดนี้ได้รับการคัดเลือกให้มาเข้ารับการอบรมทางวิชาการ ซึ่งกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ร่วมกับแผนกวิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จัดขึ้น การอบรมแบ่งออกเป็นรุ่น ๆ ละประมาณ ๓๕๐ คน ผู้วิจัยได้เลือกเอารุ่นที่ ๔ เป็นประชากรสำหรับทำการวิจัย

๒. การวิจัยครั้งนี้มุ่งจะศึกษาความคิดเห็นของครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษา ในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ที่มีต่อการสอนเพศศึกษา โดยใช้แบบสอบถามซึ่งประกอบด้วยหัวข้อเรื่องต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- ๒.๑ ลักษณะความหมาย และความสำคัญของเพศศึกษา
- ๒.๒ หลักสูตรเพศศึกษา
- ๒.๓ การจัดและดำเนินการสอนเพศศึกษา
- ๒.๔ วิธีสอนเพศศึกษา
- ๒.๕ ครูผู้สอนเพศศึกษา
- ๒.๖ อุปกรณ์การสอนเพศศึกษา
- ๒.๗ ความร่วมมือของชุมชน

ความจำกัดของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ถ้าหากจะมีสิ่งไม่สมบูรณ์เกิดขึ้น ก็อาจเนื่องมาจากข้อบกพร่องบางประการ เช่น

๑. การวิจัยครั้งนี้ได้ขอผลโดยการให้ตอบแบบสอบถามเพียงอย่างเดียว จึงอาจวัดความจริงใจของผู้ตอบไม่ได้โดยแท้จริง
๒. แบบสอบถามที่สร้างขึ้นอาจถามได้ไม่ครอบคลุมสิ่งที่ต้องการจะทราบได้ทั้งหมด
๓. ประชากรที่ใช้ในการตอบแบบสอบถามยังไม่ถือว่าเป็นตัวแทนที่ดีที่สุดของครูใหญ่ประถมศึกษา (โรงเรียนประชาบาล) ในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดทั้งหมด เพราะผู้วิจัยไม่ได้ตั้งเกณฑ์ขึ้นเพื่อการคัดเลือกประชากรเอง
๔. การสอนเพศศึกษาในโรงเรียนปัจจุบันนับว่าเป็นกรณีโต้แย้ง จึงอาจทำให้ครูใหญ่มีความคิดเห็นไม่ใคร่แน่นอน
๕. ผู้วิจัยมีประสบการณ์น้อยในการวิจัย เพราะเพิ่งทำการวิจัยเรื่องนี้เป็นเรื่องแรก จึงอาจมีข้อบกพร่องได้

วิธีดำเนินการคนควาและวิจัย

ผู้วิจัยได้วางแผนในการดำเนินการคนควาและวิจัยดังนี้

๑. สํารวจจำนวนครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษา ในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ที่จะเข้ามารับการอบรมทางวิชาการ ซึ่งกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทยโดยความร่วมมือของแผนกวิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จัดขึ้นระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม ถึงวันที่ ๒๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ การอบรมแบ่งออกเป็น รุ่นๆ ละประมาณ ๓๕๐ คน ผู้วิจัยได้เลือกวันที่ ๔ เพื่อใช้เป็นประชากรในการทำการวิจัย

๒. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามฉบับชั่วคราวที่สร้างขึ้น ไปลงใช้ทดสอบกับครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ที่มาเข้ารับการอบรมรุ่นที่ ๓ ที่คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน ๓๐ คน แล้วนำข้อมูลมาพิจารณาปรับปรุงแบบสอบถามให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

๓. นำแบบสอบถามฉบับปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดสอบครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ที่มาเข้ารับการอบรมรุ่นที่ ๔ จำนวนทั้งสิ้น ๓๕๐ คน

๔. ผู้วิจัยรวบรวมแบบสอบถามคืนมาเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ โดยหาค่ามัธยฐาน เดชคณิต และทดสอบหาค่า ซี

๕. ผู้วิจัยนำข้อมูลทางสถิติเหล่านี้มาวิเคราะห์ เพื่ออภิปราย สรุปผลการวิจัย และทำข้อเสนอแนะต่อไป

คำจำกัดความ

เพศศึกษา (Sex Education) เฟรดเคอริค เฮท ไคแลนด์เนอร์^๗ (Frederick H. Kilander) ให้ความหมายของเพศศึกษาไว้ว่า " เพศศึกษาเป็นการศึกษาเพื่อความเป็นอยู่อันดีของชีวิต ให้แต่ละคนแต่ละเพศและวัย มีความรู้ความเข้าใจ มีทัศนคติที่ดีในเรื่องเพศและพฤติกรรมระหว่างเพศ ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับสุขภาพ สวัสดิภาพ มนุษยสัมพันธ์ รวมทั้งการปฏิบัติตนหรือความประพฤติต่างๆควย"

เพศศาสตร์ (Sexology) จากพจนานุกรมการศึกษาของ คาร์เตอร์ วี กูด^๘

๗

Kilander, op.cit., p.22.

๘

Carter V. Good, Dictionary of Education (2nd. Edition, Mc.Graw-Hill Book Company, Inc., 1959), p.213.

(Cater V. Good) ใ้คอธิบายไว้ว่า เพศศาสตร์ คือศาสตร์หรือวิทยาการที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศของมนุษย์ ซึ่งกล่าวถึงพฤติกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์ในเรื่องสัมพันธ์โดยเฉพาะ

เรื่องเพศ (Sex) เลสเตอร์ เอ. เคิร์กเคนดัลล์ (Lester A., Kirkendall) อธิบายถึงเรื่องเพศที่มีความหมายกว้างขวางมาก ซึ่งพอจะแยกอธิบายเป็นข้อ ๆ ดังนี้

๑. เรื่องเพศเป็นแรงผลักดันอย่างหนึ่งที่ทำให้คนเราเกิดการกระทำและปรารถนาจะประสบความสำเร็จ

๒. เรื่องเพศเป็นแรงกระตุ้นและเครื่องเร้าอันสำคัญที่ทำให้ชายและหญิงเกิดความสนใจซึ่งกันและกัน

๓. เรื่องเพศเป็นสิ่งที่กำหนดบทบาท หน้าที่ทาง การดำรงชีวิต รวมทั้งทำให้ชายและหญิงมีความแตกต่างกัน

๔. เรื่องเพศเป็นธรรมชาติอย่างหนึ่งของร่างกายและจิตใจ

๕. เรื่องเพศเป็นสิ่งที่ทำให้ชีวิตมีความต่อเนื่องกัน จากช่วงชีวิตของคนหนึ่งไปยังช่วงชีวิตของอีกคนหนึ่ง "

ความรู้เรื่องเพศ สุชาติ โสมประยูร ๑๐ กล่าวไว้ในหนังสือการสอนสุขศึกษา ว่า ความรู้เรื่องเพศควรประกอบด้วยลักษณะสำคัญ ๔ ประการดังนี้

๑ Lester A. Kirkendall, Understanding Sex (Guidance Series Booklets, Science Research Associates, Inc., 1960), p.8.

๑๐ สุชาติ โสมประยูร, เรื่องเดิม, หน้า ๗๕.

- "๑. ลักษณะทางชีววิทยา (Biological aspect)
- ๒. ลักษณะทางจิตวิทยา (Psychological aspect)
- ๓. ลักษณะทางสุขวิทยา (Hygienic aspect)
- ๔. ลักษณะทางสังคมวิทยา (Sociological aspect) "

โรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัด คือโรงเรียนประชาบาลที่ทำการสอนระดับประถมศึกษา ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗

ครูใหญ่โรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัด หมายถึงครูชายหรือครูหญิง ที่ทำการสอนและบริหารโรงเรียนในโรงเรียนประชาบาล อยู่ภายใต้การควบคุมขององค์การบริหารส่วนจังหวัด กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย